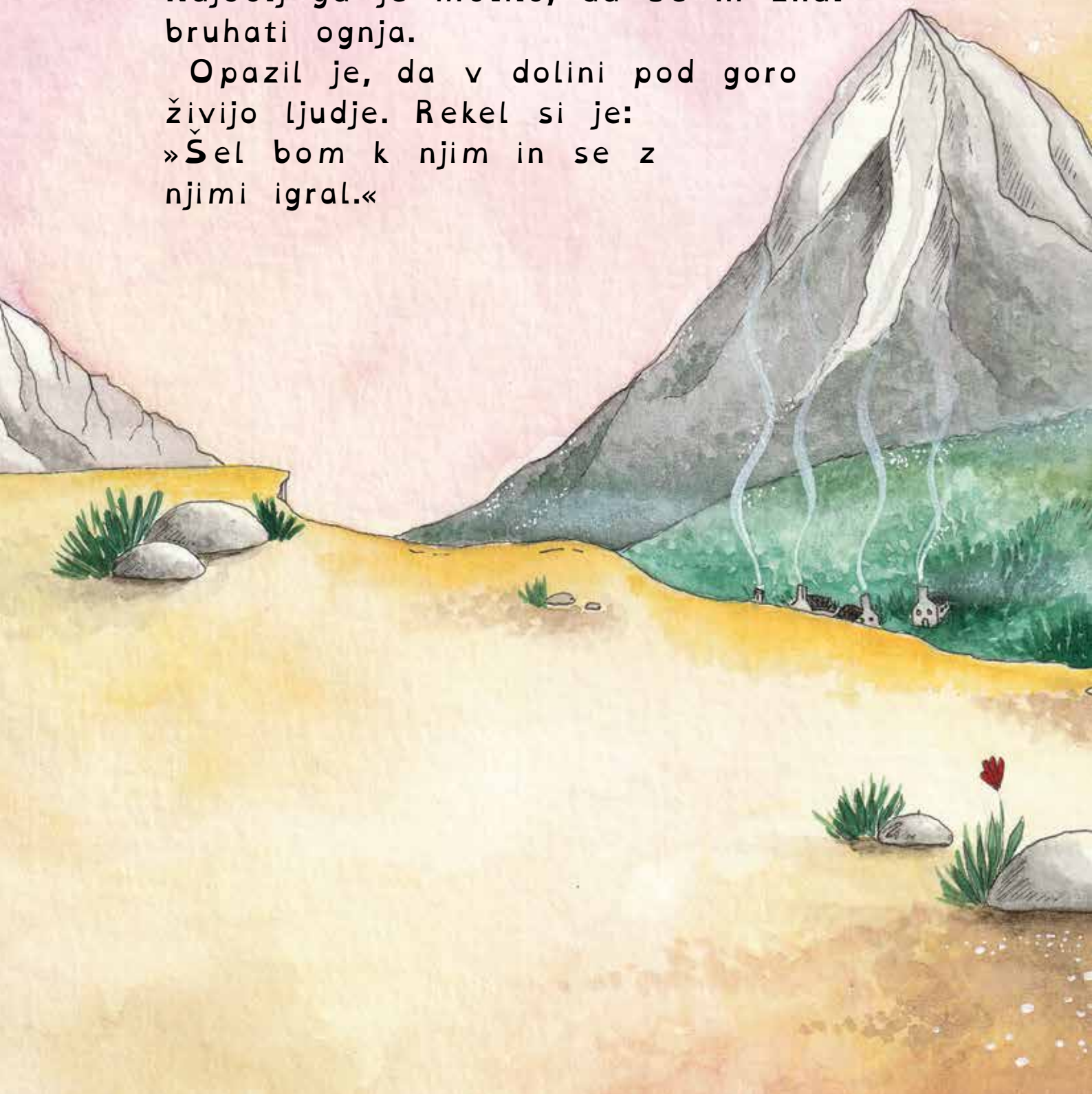

Nekoč je visoko na gori, v votlini živel mladi zmaj. Ta zmaj je bil tako mlad, da ni bruhal ognja. Bil je tudi precej sam, en sam zmaj v votlini. Najbolj ga je motilo, da še ni znal bruhati ognja.

Opazil je, da v dolini pod goro živijo ljudje. Rekel si je:
»Šel bom k njim in se z njimi igral.«

Odletel je v dolino:

fu fu fu

in ljudje so se ustrašili in vpili:
»**Zmaj! Zmaj! Zmaj!**«

On se je pa hotel samo igrati. Spet je ostal sam in se je dolgočasil. Vas je bila prazna, z nikomer se ni mogel igrati in je odletel nazaj na goro.

To je poskusil še nekajkrat. Vedno se je ponovilo isto:

ljudje se niso hoteli igrati z njim. Nenehno so vpili:

»**Zmaj! Zmaj! Zmaj!**« in bežali.

